

Boekrecensie: “90 Minuten in de Hemel”

Book Review - “90 Minutes in Heaven” van Don Piper

door Tim Challies, <http://www.challies.com/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes door M.V.

We weten van drie mensen, in de Schrift, die het voorrecht hadden een blik in de hemel te werpen. Al deze drie mannen, Stefanus en de apostelen Paulus en Johannes, waren nog in leven toen hen een glimp werd gegeven van de wonderen van de hemel. Don Piper, een baptistenpastor, beweert een vierde te zijn, maar anders dan de vorige drie, moest hij eerst “sterven”.

Terugkerend van een conferentie, kwam Piper’s wagen onder een truck terecht. Medisch personeel verklaarde hem dood op de plaats van het accident. Maar 90 minuten na dit ongeluk was er een pastor op die plaats die door God gezegd werd te bidden voor deze dode man. Dat deed hij, en Piper keerde onmiddellijk terug tot leven. Van die 90 minuten dat zijn lichaam levenloos in de wagen lag, beweert hij in de hemel geweest te zijn. Nu heeft hij zijn herinneringen van het paradijs neergeschreven in *90 Minutes in Heaven* (NL: 90 minuten in de hemel), een boek waarvan meer dan een half miljoen exemplaren zijn verkocht [april 2006]. Hij zoekt andere christenen te bemoedigen met een beschrijving van ons eeuwig huis. “Omdat ik in staat werd gesteld de hemel te ervaren”, zegt hij, “was ik in staat [vrienden] hierop voor te bereiden. En nu bereid ik u voor”.

De titel kan bedrieglijk zijn. Men zou kunnen aannemen, vanwege de titel, dat een significant deel van het boek gewijd is aan de beschrijving van de hemel. De realiteit echter is dat de auteur zijn tijd in de hemel slechts 15 pagina’s omvatten in het 205 pagina’s tellende boek. Een verdere zeven pagina’s, bijgevoegd aan het eind van het boek, behandelen erg kort en ontoereikend de “waarom vragen”. De bulk van het boek beschrijft Piper’s accident, verzorging en herstel met wat aandacht aan de bedieningsaangelegenheden sinds zijn tijd in de hemel. Het boek is, in wezen, een biografische schets van Don Piper en een uitgebreide beschrijving van de beproevingen die hij doorstond toen hij herstelde van ernstige lichamelijke verwondingen. Volgend op de beschrijving van de hemel, is er weinig reflectie meer op het paradijs. Er is weinig beschrijving van hoe het leven van de auteur en zijn perspectieven op de Schrift veranderd zijn als gevolg van zijn ervaringen. Er is weinig interactie met de Bijbel. Er is weinig Evangelie.

Piper’s beschrijving van de hemel liet mij koud. Ik was ontsteld te zien dat deze hemel grotelijks mens-gecentreerd leek te zijn. Als u uw ongelovige vrienden en burens zou vragen de hemel te beschrijven, dan zouden zij zeer waarschijnlijk een plaats beschrijven zoals deze. Piper zag Jezus niet, en evenmin zag hij God. Hij zag enkel de “buitenwijken” en ging niet door de poorten. Niettemin dit was hij buitengewoon verheugd en voelde dat hij de echte vreugden genoot van het paradijs. Negentig minuten wandelde hij door de hemel, begroette hen die hij nog kende uit dit leven, en deze waren allen (erg lieflijk) van dezelfde leeftijd als toen hij hen voor het laatst had gezien. Toen ik deze beschrijving van de hemel las dacht ik onmiddellijk aan een citaat uit John (!) Piper’s boek *God is the Gospel*. Hij vraagt zich af:

De kritische vraag voor onze generatie - en voor elke generatie - is deze: als u de hemel zou kunnen hebben zonder ziekte, en met alle vrienden die u ooit had, en al het voedsel dat u ooit graag lustte, en met alle vrijetijdsbestedingen die u ooit graag deed, en alle natuurlijke schoonheden die u ooit zag, en alle fysieke genietingen die u ooit proefde, en zonder menselijk conflict of enige natuurlijke rampen, zou u dan tevreden zijn in de hemel als Christus daar niet was?

Het lijkt erop dat de hemel van Don Piper een hemel is waar wij worden vervuld zonder Christus. De hemel van Piper was een plaats van hereniging met geliefden, een plaats met prachtige muziek en een plaats van letterlijk paarden poorten en letterlijk gouden straten. Het is een hemel die zo ge-

makkelijk kan beschreven worden aan een menselijke geest middels louter menselijke bewoordingen, alsof deze ontstaan is in een menselijk brein. Piper is in staat deze hemel met enig detail te beschrijven, maar wat hij presenteert is beslist een té menselijke hemel.

Een volgend problematisch aspect van het boek is een duidelijk gebrek aan theologische precisie. Bijvoorbeeld: Piper beschrijft continu mirakels die zijn redding en herstel omringen, maar die zijn dikwijls niet van het type gebeurtenissen die theologen zouden classificeren als miraculeus. Ze kunnen blijk geven van Gods genade en kracht, maar het zijn, strikt genomen, geen mirakels. Hij gebruikt zijn ervaring ook om mensen te bedienen die de verzekering van hun geloof missen. Maar welke ware, duurzame verzekering kunnen wij vinden in de dubieuze ervaringen van louter een ander mens? Onze verzekering moet in God en Zijn beloften liggen, in de Schrift, niet in mensen.

Don Piper lijkt oprecht te geloven dat hij de hemel ervoer, maar ik geloof niet dat hij de hemel zag. Ik kan niet zeggen wat zijn ervaring was, of het louter psychisch was, of zelfs dat het ging om een of andere vorm van demonisch bedrog. Wat ik wel weet is dat de Schrift geheel genoegzaam is voor gelovigen. Wij hebben geen hemelse ervaringen nodig in dit leven. Evenmin zouden wij een verlangen moeten hebben naar die hemel van Don Piper.

Ik zie geen reden te geloven dat God wil dat wij meer weten over de hemel dan wat Hij ons reeds geopenbaard heeft in Zijn Woord. God wil zeker dat wij verlangen naar de hemel, maar dan enkel opdat wij bij onze Verlosser zouden kunnen zijn. Dit is de hemel waarvan wij een gedimde glimp krijgen in de Schrift, maar waarop wij wachten met vurige verwachting. Dat is beslist niet de 90-minuten-hemel van Don Piper.

Lees ook:

- Rubriek “Hemel gezien? / Jezus gezien?”:
<http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#hemelgezien>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm